

линува время, хванѣ да ся закача съ другаря си. Послѣ поченѣ, като на игрѣ, да го поударва, а удары-тѣ достигнѣхъ непослѣ въ мѣжкѣ бой. Распаленѣ отъ гнѣвъ, той удари другаря си, за злѣ честь, въ главѣ-тѣ съ едно дебело дръво толкось силно, чтого го прострѣ мъртѣвъ на земѣ-тѣ. Поиска да побѣгне, но началство-то го улови, и той заплати живота на другаря си со своя животѣ. Зачтото казахъ сѣдѣ-тѣ: *ако никой промѣе крѣвъ челоувѣческѣ, трѣбва да ся промѣе и негова-та.*

Така сѣщо ся случавѣ и съ кражбѣ-тѣ. Ако не бы была возбранена кражба-та, Боже мой! какво ли бы станѣлѣ тойзи свѣтѣ? Никой не бы былѣ безѣ страхѣ за иманѣ-то си, никой, който има стокѣ, не бы былѣ ни една минута спокоенѣ. Слѣдователно, прѣмудрѣ законѣ е и тойзи, който говори така: *кой стори щѣтѣ другому, или му открадне шѣто, той не само щѣтѣ-тѣ да заплати, или откраднѣто-то да върне, но още да ся накаже съ безчестѣе, или съ глоба, та да вземѣтѣ примѣръ и други-тѣ челоувѣцы. Сега нѣмаме много да ся грижимѣ, зачтото законѣ-тѣ защитѣва имота ни. Глоба-та за кражбѣ-тѣ е толкось голѣма, чтого никой (освѣнѣ ако да е голѣмѣ злодѣй) нѣма охотѣ да открадне шѣто*